

16-1-41

Estimada Mercè. En d. mi ha fet una llarga
explicació dels nostres comptes a la que el
D. V. pugni per lo arriat el ser més de casa
ment sense que per arribi el perdem de
vista. Realment, per diplomàtic hauria estat
una joia. Si mai furo una República, pots
comptar que seris el meu ministre de l'
Exterior. Estic contentíssim. És una cosa tan
excel·lent, que si alguna vegada se m'hauria
acordat, i hauria practada de la mera ment,
no sé perquè, potser per massa honica, potser per
que a mi, mirat ejaisticament, és una solució
que m'arriba tan bé que no m'
atreuria a veure-la possible. I, her mirat, no
és sob possible, sino més jaunt que moltes
altres. I no cal dir quin vos veble una esta!
viaria a la Maria. En l'una una il·lusió
veure casada aquesta pucella! Qui sap si
Navars et decidiràs exterior i no em diris
més que no --- És una perla, raja. I ja cal

que continui actuant, perquè la M. i en J. són
capaçs d'acabar-se lentament anys i més
anys, sense entenyar-se les cures.

Quan penso en la carta que vaig escriure t
ahí ni agafa una haireja de càlida i de pas
de riure. Va ser com un atac, una idea bona
que potser ha estat millor que esgotar tot
seguit perquè no hi ja ni ha passat i imagi
nem-me a mi lent de nuïor seca en la ja
tan estrany com imaginar-me completista, u
torero. Només em sap greu perquè t'hauré
anunciat lent-te veure que estic preocupat i
pessimista. I no es pas així. És cert que hi
he hagut algun mal moment. Però no han estat
més que moments, i ja s'ha passat, perquè no
es he donat hel·lijerència. Quan s'ajunja la
meua hora, però ja m'ajudaria a veure
clar el meu camí. Fins que aquesta hora no
arribi, basti a cada dia el seu apany, com a
complau a dia la Maria - ella que s'ajunya
pels dies anticipats de tanta gent. Et va
prou i exultar d'ahí? He entrat a veure la
Catarina que va estar molt amable i em va
llembrar molt per tu. És ver, doncs, que ja
no dubta de la nostra innocència.

Ben